

–Տիկին Մարթային գիրությունը բնական է թե բամպակ թխմած է:

–Տիկին Անթառամին ըսածին նայիս նե՝ բամպակ է, իսկ տիկին Շուշանին խօսքին հաւատանք նե՝ բուրդ կը թխմէ եղեր:

–Շնորհակալ եմ, օրիորդ Աղանի, մեզի մեծ հոգէ մը ազատեցիր. չգիտես քանի մը օրէ ի վեր ո՛րչափ անհանգիստ էի... օրիորդ Աղանիին կերակուր բերեք:

Օրիորդ Աղանին *մնաք բարով* կ'ըսէ եւ կը մեկնի մոմռալով. «ասոնք ալ միշտ ուրիշները վար զարնելու խօսքեր կ'ընեն»:

Իգական սեռի մէջ կայ ընտիր մաս մը, որ երբեմն ազգային խնդիրներու վրայ կիսօփ. կայ մաս մ'ալ, որ Ազգանուէր□Հայուհեաց ընկերութեան մէկ ճիւղը կկազմէ այս գեղին մէջ եւ որ մեծ գործեր տեսնելու պատրաստուած է:

Նորաձեւութիւնը տեսակ մը ախտ եղած է հոս. գեղեցիկ սեռը շատ անգամ դիտակով Մարսիլիայի շոգենաւին կը նայի, որ վերջին ձեւն ամենէն առաջ իւր վրայ երեւի:

Գեղիս գրօսավայրն է *Մօտա պուռնու* ըսուած տեղն, որ ծովու վրայ կնայի. բայց հոն գացողները ծովին չեն նայիր, այլ գեղեցիկ սեռին, որ անշուշտ ծովէն աւելի գուարճութիւն կը պատճառէ:

Գեղիս բերքն է առաջին կարգի տենդ. աղքատները տենդին երրորդ տեսակէն կրնան առնել. առաջին տեսակը հարուստներու համար պահուած է եւ շատ սուղ կծախուի:

Զարմանալի է սակայն, որ բժիշկներն երբեմն հիւանդներ կդրկեն հոս՝ օդափոխութեան համար:

Օդին վիճակը խեղճ է. Իսկիւտարը թող չտար, որ հիւսիս մտնէ հոն եւ բարեկարգութիւն մտցունէ օդին մէջ:

Ը.

ԲՈՒՄԷԼԻ ՀԻՍԱՐ

–Հրամմեցէք, աղա՛, պատուական *սթաքոզ*, աժան պիտի տամ:

–Մի՛ քաշեր, եղբայր, թո՛ղ տուր օձիքս:

–Պատուական *սթաքոզ*, աղա, օդիի հետ աղէկ կ'երթայ:

–Թո՛ղ տուր, պէտք չունիմ: